

Isa Pawel Kontny elas aasattel 1910-1945. Kristuse ordu liige. Hukkus Ledzinas kaitstes naiste süütust.

isa Paweli elu ja surm.

Pawel Kontny, see nimi esineb ka "a"-ga kirjutatuna, sündis 29. juunil 1910 kella üheksa paiku Paprocanach Tychowi lähedal Ülem Sileesias. Ta oli Jakob Kontny (1857-1917) ja Jadwika Kontny (1884-1959) lastest.

Jakob Kontny ja Jadwika Czardybon laulatati 30. jaanuaril 1905 Püha maarja Magdaleena koguduses Tychachis. Kontnyte abielupaaril oli 4 last. Antonina, Frantsiska, Pawel ja Isidora. See oli jumalakartlik ja vaene Sileesia perekond. Esimesest abielust oli Jakob Kontnyl üks tütar, kellest hiljem sai Paweli poolõde. Ta astus püha Elisabethi õdede orduusse. Pawel Kontny ristiti 3. juulil 1910 püha Maarja Magdaleena koguduse kirikus Tychachi. Ristis isa Lazar, ristiisaks oli Josef Gorczeniski Lazisk Sileesiast. Kinnitamise sakramendi võttis Pawel vastu 15. juunil. 1923 isa August Hlondilt Ülem Sileesia Apostellikult Administraatorilt. Meeleparanduse sakramenti hakkas ta vastu võtma igal kuul. Kui Pawel oli 7 aastane suri tema isa, selletõttu hakkas poiss aktiivselt ema aitama niivõrd, kui lapsejõud seda lubas. See karastas ka tema füüsilist jõudu, eelkõige aga tema iseloomu. 1916 aastal alustas Pawel õpinguid kohalikus rooma-katoliku koolis, mille lõpetamise järel 1924, siirdus edasi gümnaasiumisse Mikolowiwi. rahaliste raskuste tõtt, Pawel koolivaheaegdel sageli tegi igasuguseid töid, sealhulgas luksepatöökojas, taludes ja koguni söekaevanduses. Õpingute kõrval, tegutses Pawel ka Maarjale pühendatud ühingus, pidades muuhulgas loenguid religioossusest.

[sõna "loengud" jutukates]

1931 aastal lubati Pawel suulisele küpsuseksamile aga haiguse tõttu pidi ta selle edasi lükkama 1932 aasta kevadesse. Pärast eksami sooritamist, otsustas Pawel astuda vaimulikku seminari. Niisiis esitas ta avalduse Sileesia vaimulikku seminari astumiseks Krakovis . Avaldus on dateeritud 1932 aasta 24. juuniga. Avaldsut motiveeris ta järgmiselt. "Praegu on minu kavatsuseks pühenduda teoloogia õpingutele, millele olen kutsumust tundnud juba aastaid". Kandidaadi sobivuse kohta arvamust avaldanud preester, väitis, et seminari astumise kavatsust oli Paweli puhul juba umbes 3 aastast poisist peale. Ja et see on täiesti tema vaba otsus. Pawelit aga ei võetud vastu, kuna seminari õppekohad olid täis ja rohkem kandidaate vastu ei võetud. Seminari rektoriks oli tol ajal isa Stanislav Malinski.

Olles lugenud ajalehest "Přivodni Katolickii" (Katoliiklase teenäitaja) artiklit vastasutatud uuest ordust, mille nimeks sai Kristuse Ühing Välismaalastele, mida aga rahva hulgas hakati tundma välismaalaste seminarina. Pawel Kontnyst sai 31 augustil 1932 üks esimestest kandidaatidest sellesse orduusse astuma.

15. oktoobril 1932 alustas Pawel Kontny novitsiaati, esimese noviitsina ordu. Novitsiaadi lõpetas ta 16.okt. 1933 esimesena. Ajutised töötused võttis vastu jumalasalane kardinal August Hlond, Poola primas ja kristuse ühingu asutaja. Töötusi uuendas Pawel 16. oktoobril 1934. Igavesed töötused aga andis ta 18. oktoobril 1936.

Pärast novitsiaadi läbimist alustas Pawel Kontny filosoofiaõpinguid piiskoplikus vaimulikus seminaris Gnieznos, kus tolleaegseks rektoriks oli isa Mihal Koza. Pärast kaheaastaseid õpinguid Gnieznos, suundusid klerikud, Pawel nende hulgas Poznanisse, kus jätkasid seminariõpinguid. Neljaaastased teoloogiaõpingud toimusid tol ajal Piiskoplikus vaimulikus Seminaris Poznanis. 9.oktoobril 1938 Pawel kontny võttis vastu alamdiakoni pühitsuse. Preestriks pühitseti ta aga 3. juunil 1939 Poznani piiskoplikus kirikus. Mõlemad pühitsused sai ta kardinal August Hlondilt, Poola piimaselt.

Pärast preestrikspühitsemist sõitis isa Pawel koju Paprozanesse, kus ta 5. juunil pidas primiitsia Püha Maarja Magdaleema kirikus Tõhhõs. Primiitsia jutluse pidas isa Domalla, värske preestri kateheet. Isa

Pawel Kontny suunas esimesele töökohale orduülem isa Ingace Pozacõ. Ordu kutsumuse vaimus pidi ta appi minema hingehoiutööle Eestisse Kiviõlisse. Kindlasti pidi isa Pawel Eestisse jõudma 14. juuli paiku, kuna selle kuupäevaga on allkirjastatud sissekirjutus. Kiviõlis aitas ta isa Stanislav Rut (???) Lutov., kes oli samuti Krituse ordu liige. Seal tabas ka teda II maailmasõja puhkemine. isa Kontny sai kutse sõita Soome aga ta keeldus sellest. Selle asemel soovis ta minna sõjaväkke, et saada seal kaplaniks. Umbes 13. septembril 1939 jõudis isa Pawel Kontny Lutskisse, kus kohtus oma kolleegiga kodukogudusest, kellega koos ta oli preestriks pühitsetud. Isa Aloisi Dudekiga Kristuse ordust. Mõlemad preestrid tegid umbes kuu aega hingehoiutööd kohaliku piiskopikiriku juures käies haigeid ja haavatuid külastamas. Umbes 27 oktoobril 1939 isa Kontny koos isa Dudekiga pöördusid Sileesiasse tagasi. Isa Pawel asus elama vanematekoju Aprocanõs, teenides kohalikus kabelis. Lisaks tavalisele hingehoiu tööle, remonditi tänu isa Paweli jõupingutustele kohalik kabel, kus ta muuhulgas aitas põrandat panna. Ta käis abiks ka Tõhhõi koguduse kirikus.

Innuka hingehoiu töö eest, eriti aga patriootlikust vaimust kantud poolakeelsete jutluste eest isa Kontny arretereeriti 1941 aasta 28. mail ja pandi Mikolovis vangi. Vangistuses viibis ta 2 nädalat. Vangistuses sai ta sõbraks isa Jan Kutska Plezinist, kelle juures ta hiljem ennast varjas. vangistusest tagasi pöördudes ei lõpetanud isa Pawel patriootlikku tegevust ja mis veel tähtsam, ta ei lasknud ennast Sileesia sakslasena kirja panna. Selle kõige tõttu hakati tema peret sakslaste poolt taga kiusama. Muuhulgas suleti neile kuulunud pood. Kaubad aga rekvireeriti. Isa Pawel ise aga pidi 1941 aasta oktoobris kodusest Pabrozanõst lahkuma. ta leidis peavarju ülalmainitud isa Jan Klatska juures umbes 12 km eemal asuvas Ledzinõs. Seal oli ta 15. novembrist alates vikaariks. Ledzinõs töötamise ajal näitas isa Pawel ennast vaprana ja innuka hingekarjasena. Lisaks muule käis ta iga kahe nädala tagant hingehoidjana poola preestri juures, kes varjas ennast sakslaste eest. Selleks preestriks oli isa Vilhelm Polok. Ta aitas poolakatest preestrid iga päev pärast missat, palvetas avalikult kõigi hüljatute üksildaste vangstatute ja abivajajate eest. Pärast Ledzinõ vabastamist Nõukodude armee poolt, mis toimus 28.jaanuaril 1945 saavutas isa Pawel Kontny oma sekkumisega selle, et umbes 70 sõjavangi, kes pärinesid Reichiga ühendatud maadelt võisid koju tagasi pöörduda.

1945.a. 1. veebruaril lasksid nõukogude sõdurid isa Pawel Kontny maha, kui ta püüdis kaitsta naiste au. (Vaata tema surma kohta Google Mapsist.) Täpsemalt öeldes püüdis ta kaitsta kahte neidu, keda nõukogude ohvitser tülitas. Väga üksikasjalik kirjeldus sellest sündmusest leidub siin. Eriti oluline on proua Gertruda Kulli tunnistus.

Isa Paweli surnukeha maeti kuriteo toimumise kohale. 3 päeva hiljem, kui rinne oli lääne poole liikunud, tema maised jäänused ekshumeeriti püha carlo Borromeo õdede kloostriisse ja sealt edasi püha Clemensi kirikusse.

Isa Pawel Kontny matused toimusid 8. veebruaril Ledzinõs. Püha Missa pidas isa Jan Vodaž Mõslovitse dekaan ja koguduse preester, Jutluse aga pidas isa Jan Klitzka kogudusepreester Ledzinõst, kes rõhutas eriliselt, et isa Pawel hukkus märtrina. Tunnistuste põhjal kasvas matus üle

religioosseks meeleaavalduseks. Matustest võttis osa 10 preestrit ja arvukalt ilmikuid, mis tolleaegsetes tingimustes oli märkimisväärne. On veel elus inimesi, kes mäletavad seda sündmust. Seda, mida nad meenutavad võib lugeda osast tunnistused. Kõige hinnalisemaks tunnistuseks on Proua Gertrude Kulli jutustus, kes tollelajal 30 aastase naisena jooksis kiriklasse abi järele. Niisiis on tema praktiliselt sündmuse pealtnägijaks, mis toimus 1. veebruaril 1945 aastal. Hiljem maeti isa Pawel Kontny ümber kohalikku surnuaeda Ledzinõs praeguse püha Anna kiriku lähedale. Hauakivil on kiri: isa Pawel Kontny, kes hukkus hea karjasena oma lammaste eest. Surmade registreerimise raamatus, püha Anna kirikus,, leidub aga järgmine ülestähendus: "...ladina" "Hea karjane annab oma elu oma lammaste eest."

sündinud Protzanõs, preestriks pühitseti Poznanis, Kristuse ordu Välismaalastele liikmena. On patrioodist preestri eeskujuks.